

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
 ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ
 ΗΜΩΝ
 ΠΑΪΣΙΟΥ ΤΟΥ ΒΕΛΙΤΣΚΟΦΣΚΥ,
 ΗΣΥΧΑΣΤΟΥ
 ΚΑΙ ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΤΟΥ ΤΟΥ ΕΝ ΡΩΣΙΑ
 ΑΣΚΗΤΙΣΜΟΥ

Ἡ μνήμη αὐτοῦ τελεῖται τῇ ΙΕ' Νοεμβρίου.

Ποίημα Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια
 Μεγάλου Ὑμνογράφου τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων
 Ἐκκλησίας

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα
 ἱστῶμεν στίχους δ' καὶ φάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσό-
 μοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Βλαστὸν Πολτάβας Ῥωσίας
 τὸν εὐθαλέστατον,
 τὸν ἐν Ἀγίῳ Ὁρει
 ἐξανθήσαντα κρίνα

εὐώδη θεαρέστου διαγωγῆς,
 προσευχῆς, ταπεινώσεως
 καὶ προσευχῆς τοῦ Κυρίου καρδιακῆς,
 νῦν Παῖσιον, τιμήσωμεν.

Σεπτὸν δομήτορα πάντες
 τῆς θείας Σκήτεως
 ἐν τῷ Ἀγίῳ Ὁρει
 Ἡλιοῦ τοῦ προφήτου,
 Παῖσιον τὸν θεῖον περιχαρῶς
 οἱ πιστοὶ ἀνυμνήσωμεν
 καὶ τοὺς καμάτους πρὸς θέωσιν τοὺς αὐτοῦ
 νυχθημέρους μεγαλύνωμεν.

Μελετητὴν συγγραμμάτων
 πατέρων μέλψωμεν
 τῶν τὴν ψυχὴν ὠθούντων
 πρὸς φιλόκαλον νῆψιν
 καὶ τούτων πρὸς κατοίκων μεταφραστὴν
 τοῦ Βορῆα πνευματέμφορον,
 σεπτὸν Παῖσιον, χάριτος ποταμὸν
 καὶ χειμάρβουν ἀγαθότητος.

Τὸν στηριζόμενον πίστει
 ἐν πάσαις πράξεσι
 καὶ λόγοις καθ' ἐκάστην
 ταῖς Γραφαῖς ταῖς ἀγίαις,
 Παῖσιον, τὸ κλέος τῶν νεαυγῶν
 ἀσκουμένων τοῦ Ἀθωνος

καὶ καινιστὴν ἐν Ῥωσίᾳ μοναστικῆς
ἀγωγῆς ἐγκωμιάσωμεν.

Δόξα. Ἦχος β'.

Τὸν τῆς μυστικῆς θεολογίας καὶ νήφεως κοσμή-
τορα καὶ διδάσκαλον τῆς ἡσυχίας καὶ προσευχῆς
ἀσιγήτου,

Παῖσιον τὸν ὁσιώτατον, ἀξιοχρέως εὐφημήσω-
μεν κράζοντες·

Ῥωσίας θειότατε γόνε καὶ ὑψηλὸν τοῦ Ἀγιωνύ-
μου ὄρους ἀνάστημα, ὁ τὸν ζυγόν σου ἐπ' ὤμων
ἀράμενος καὶ Ἥλιού τοῦ Θεσβίτου ἀκολουθήσας
τρίβοις, μὴ παύσῃ Κυρίου δεόμενος ὑπὲρ τῶν τιμώ-
ντων τὴν θείαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου....

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Χαίροις, ὁ τηλαυγῶς
καταφωτίσας δῆμους,
Παῖσιε, ἀζύγων
σῇ ἀγωγῇ φωσφόρῳ
καὶ διδαχαῖς πυρφόροις σου.

*Στίχος. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ
Ὁσίου Αὐτοῦ.*

Ἦσκησας θαυμαστῶς
ἐν Ὄρει τῷ Ἀγίῳ,
μονῇ τῆς Δραγομίρνας,
Σεκούλ λαμπρῷ σεμνείῳ
καὶ Νιαμέτς, Παῖσιε.
*Στίχος. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν
Κύριον.*

Σκήτεως ἰδρυτῆς
καὶ πολιστῆς ἐν Ὄθῳ,
πνευματοφόρε πάτερ,
τοῦ Ἥλιού ἐδείχθης,
τοῦ θαυμαστοῦ, Παῖσιε.

Δόξα. Τριαδικόν.

Δεῖξον ἡμῖν ὁδόν,
Τριάς ὑπεραγία,
ἡσυχασμοῦ, ἣν πόθῳ
ἐβάδισεν ἀρτίως
ὁ θεαυγὴς Παῖσιος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα Μαριάμ,
Δακρυῤῥοοῦσα, γέρας
τῆς Σκήτεως ἐν Ὄθῳ
τοῦ Ἥλιού τοῦ θείου,
ἡμῖν Χριστὸν ἰλέωσαι.

Νῦν ἀπολύεις.....τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον
ἐκ τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν τὸ Μακάριος ἀνὴρ, εἰς δὲ
τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν στίχους στ' καὶ φάλλο-
μεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι.

Παμπληθεῖς νῦν φιλάγιοι,
συνελθόντες πανήγυριν,
δεῦτε, συγκροτήσατε ἀγαλλόμενοι·
ἰδοὺ γὰρ πάντας ἐκάλεσεν
ἡμᾶς εἰς ἐστίασιν
καὶ χαρὰν πνευματικὴν
ὁ θεόφρων Παῖσιος,
ὁ θειότατος ἀσκητὴς τοῦ Ἀγιωνύμου Ὁρους
ὁ καινίσας τῆς Ῥωσίας
ἀσκητισμὸν τὸν Ὁρθόδοξον.

Τῆς Πολτάβας τὸ βλάστημα,
τοῦ θανάτου τὸν ἔχοντα
μνήμην ἐκ νεότητος εὐφημήσωμεν,
πνευματοφόρον Παῖσιον,
εὐχῆς, ταπεινώσεως,
ἀληθοῦς ὑπομονῆς

καὶ ἀγάπης ἀρχέτυπον
διαυγέστατον
τὸν λαβόντα τὸ χάρισμα δακρύων
οὐρανόθεν ὡς ὁσίων
περικλεῶν ἐνδιαίτημα.

Ἰσαγγέλως βιώσαντα
καὶ τὴν Σκήτην δομήσαντα
Ἡλιοῦ προφήτου ἐν ὄρει Ἀθωνος
ὡς προσευχῆς ἐργαστήριον
ἀπαύστως αἰτούμενον
τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ
Λόγου φιλανθρωπεύσαντος
ἀνυμνήσωμεν
καὶ τὴν σάρκα τὴν βρότειον λαβόντος
δι' ἡμᾶς μελισταγέσιν
ᾠδαῖς καὶ ὕμνοις ἐμπρέπουσιν.

Ὡς ἀστέρα νεόφωτον
φωταυγίαις ἀσκήσεως
πόνων Ἐκκλησίαν καταφωτίσαντα,
ὀρθοδοξίας ὑπέρμαχον,
ῥαστώνης πολέμιον,
ἐγκρατείας θησαυρόν,
θεῖον μάργαρον νήψεως
καὶ ἀγλαΐσμα
προσευχῆς συνελθόντες, δεῦτε, ὕμνοις
καταστέφωμεν εὐτάκτοις
τὸν θεοφόρον Παῖσιον.

Τὸν φιλοῦντα ἐγρήγορσιν,
 ἡσυχίαν, ἀσίγητον
 προσευχὴν καὶ νῆψιν ἐκ τῆς νεότητος
 καὶ ἐντρυφῶντα συγγράμμασι
 πατέρων, Παῖσιον,
 τὸν νεόφωτον φανὸν
 ἐκ Ῥωσίας ἐν ἔτεσιν
 ἀνατείλαντα
 τοῖς ἐσχάτοις τιμήσωμεν προφρόνως
 καὶ ὡς μέγιστον πατέρων
 νεοφανῶν μακαρίσωμεν.

Νέκταρ θεῖον συλλέξαντα
 ἐκ τῶν βίβλων τιμήσωμεν
 Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου, Νικήτα ἔμφρονος
 Στηθάτου, Νείλου θεόφρονος
 τοῦ Σόρσκυ, παμμάχαρος
 Διαδόχου Φωτικῆς,
 Ἡσυχίου, κοσμήτορος
 θείας πίστεως
 Συμεὼν καὶ Κασσιανὸς Ῥωμαίου,
 ἅμα θείου Γρηγορίου
 τοῦ Σιναΐτου, Παῖσιον.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ἐξέλαμψεν ὡς νεόφωτον σέλας
 ἐν τῷ τῆς Ἐκκλησίας νοητῷ στερεώματι

ἡ πανέορτος μνήμη Παΐσιου τοῦ πνευματοφόρου
 καθηδύνουσα τὰς ψυχὰς τῶν ἀπανταχοῦ Ὁρθοδό-
 ξων.

Δεῦτε, οὖν εὐσεβῶν τὰ συστήματα πνευματικῶς
 ἐορτάσωμεν

ἐν κατανύξει αὐτῷ βοῶντες.

Χαῖρε, ὁ ἐν ἐσχάτοις καιροῖς
 τῶν πάλαι ἀσκητῶν ἀναζωγραφήσας τοὺς τρόπους.

Χαῖρε, ὁ ἐν διαφόροις τόποις
 νυχθημέροις καμάτοις Θεῷ εὐαρεστήσας
 καὶ ἀγγέλων ὀφθεῖς ἰσοστάσιος.

Χαῖρε, ὁ καινιστῆς τῆς ἀσκητικῆς ἐν τῷ Βορβῶ
 πολιτείας

καὶ δομήτωρ τῆς ἐν Ἀθωνι Σκήτεως Ἡλιοῦ τοῦ
 προφήτου.

Καὶ νῦν ἐν πόλῳ Χριστοῦ ἐπαπολαύων τοῦ κάλλους
 ἐκτενῶς Αὐτὸν ἰκέτευε

ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τελούντων
 τὴν πανσεβάσμιον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία
 Παρθέने,...

Εἵσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
 καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

**Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. η' 1 - 11)**

Υἱέ, σὺ τὴν σοφίαν κηρύξεις, ἵνα φρόνησίς σοι ὑπακούσῃ· ἐπὶ γὰρ τῶν ὑψηλῶν ἄκρων ἐστίν, ἀνὰ μέσον δὲ τῶν τρίβων ἔστηκε· παρὰ γὰρ πύλαις δυναστῶν παρεδρεύει, ἐν δὲ εἰσόδοις ὑμνεῖται. Ὑμᾶς, ὦ ἄνθρωποι, παρακαλῶ καὶ προῖεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων· νοήσατε, ἄκακοι, πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ καὶ ἀνοίσω ἀπὸ χειλέων ὀρθά· ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ φάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτῷ σκολιὸν οὐδὲ στραγγαλιῶδες· πάντα ἐνώπια τοῖς συνιοῦσι καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γινῶσιν. Λάβετε παιδείαν καὶ μὴ ἀργύριον καὶ γινῶσιν ὑπὲρ χρυσίον δεδοκιμασμένον· κρείσσων γὰρ σοφία λίθων πολυτελῶν, πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν.

**Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. α' 1 - 10)**

Ἀγαπήσατε δικαιοσύνην, οἱ κρίνοντες τὴν γῆν, φρονήσατε περὶ τοῦ Κυρίου ἐν ἀγαθότητι καὶ ἐν ἀπλότητι καρδίας ζητήσατε αὐτόν· ὅτι εὐρίσχεται τοῖς μὴ πειράζουσιν αὐτόν, ἐμφανίζεται δὲ τοῖς μὴ ἀπιστοῦσιν αὐτῷ. Σκολιοὶ γὰρ λογισμοὶ χωρίζουσιν

ἀπὸ Θεοῦ, δοκιμαζομένη τε ἡ δύναμις ἐλέγχει ἄφρονας. Ὅτι εἰς κακότεχνον ψυχὴν οὐκ εἰσελεύσεται σοφία, οὐδὲ κατοικήσει ἐν σώματι καταχρέω ἁμαρτίας· ἅγιον γὰρ πνεῦμα παιδεύει φεύζεται δόλον καὶ ἀπαναστήσεται ἀπὸ λογισμῶν ἀσυνέτων καὶ ἐλεγχθήσεται ἐπελθούσης ἀδικίας. Φιλάνθρωπον γὰρ πνεῦμα σοφίας καὶ οὐκ ἠθώσσει βλάβημον ἀπὸ χειλέων αὐτοῦ· ὅτι τῶν νεφρῶν αὐτοῦ μάρτυς ὁ Θεὸς καὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ ἐπίσκοπος ἀληθῆς καὶ τῆς γλώσσης ἀκουστής· ὅτι πνεῦμα Κυρίου πεπλήρωκε τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ συνέχον τὰ πάντα γινῶσιν ἔχει φωνῆς. Διὰ τοῦτο φθεγγόμενος ἄδικα οὐδεὶς μὴ παροδεύσῃ αὐτὸν ἐλέγχουσα ἡ δίκη. Ἐν γὰρ διαβουλίῳι ἀσεβοῦς ἐξέτασις ἔσται, λόγων δὲ αὐτοῦ ἀκοή πρὸς Κύριον ἥξει εἰς ἔλεγχον ἀνομημάτων αὐτοῦ· ὅτι οὗς ζηλώσεως ἀκροᾶται τὰ πάντα καὶ θροῦς γογγυσμῶν οὐκ ἀποκρύπτεται.

**Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. γ' 1 - 9)**

Δικαίων ψυχὰι ἐν χειρὶ Θεοῦ καὶ οὐ μὴ ἄφηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης· καὶ ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειπεν αὐτοὺς καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἄξιους ἑαυτοῦ· ὥς χρυσὸν

ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς καὶ ὡς ὀλοκάρ-
πωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ
ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμπουσι καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν
καλάμῃ διαδραμοῦνται· κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατή-
σουσι λαῶν καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς
αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθει-
αν καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι
χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπὴ ἐν
τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΤΗΝ

Ἰδιόμελα

Ἦχος α'.

Ὡς φωστὴρ ἐκ Ῥωσίας θεία δυνάμει κινούμενος
ἐν Ὄρει τῷ Ἀγίῳ καὶ Μολδαβίας τοῖς ἄλσεσιν ἐξέ-
λαμψας
ἀσκητικῇ πολιτείᾳ, θεοφόρε Παῖσιε·
τοῦ γὰρ Ἡλίου τῆς δικαιοσύνης, ἀκτῖσι καταλα-
μπόμενος
υἱὸς φωτὸς ἐγένου λαμπαδουχῶν πιστῶν τὰς καρ-
δίας
καὶ αὐτῶν τῶν ψυχῶν ἀπελαύνων τὸν ζόφον·
ὀφθεῖς οὖν ἔκτυπον ἐν λόγοις καὶ πράξεσι τοῖς
θέλουσι σωθῆναι
τῆς ἄνω ἀνέδραμες λαμπρότητος ἀπολαύειν τοῦ
φέγγους
καὶ πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Ἦχος β'.

Τῶν ἐν βίῳ φθαρτῶν καὶ ματαίων καταφρονήσας
Χριστῷ ἐπεπόθησας παιδιόθεν δουλεῦσαι
καὶ τῶν αὐτῶν κοινωνὸς γενέσθαι, Παῖσιε ὅσιε·
τὴν πτωχείαν γὰρ ἐνδυσάμενος
ἀπεξεδύσω τὴν τρυφὴν τῶν προσκαίρων
καὶ ἀποβαλὼν ἀδικίαν ἐδίωξας δικαιοσύνην
τὴν εἰς οὐρανὸς τοὺς βροτοὺς ἀναβιβάζουσιν·
αὐτῶν τῆς εὐκλείας καὶ ἡμᾶς ἀξίωσον
ταῖς θεοπειθέσιν εὐχαῖς σου πρὸς Κύριον,
πάτερ πανεύφημε.

Ἦχος γ'.

Τὸν Ἀθῶνα ὀλοθύμῳ ψυχῆς ἐφέσει καταλαβὼν,
πάνσοφε,
συνεργείᾳ θεία Σκήτην περίδοξον ἐδόμησας,
τὴν ἀρετῆς ἀνέδειξας παιδευτήριον
καὶ προσευχῆς ἀενάου ἐργαστήριον·
καὶ νῦν ἐν ταῖς ἄνω σκήτεσιν ἔχων τὸ πολίτευμα
ἀξίως ἡμᾶς ἐνίσχυσον πολιτευθῆναι
ὡς ἂν ἀξιωθεῖμεν τῶν ἐκλεκτῶν τῆς στάσεως.

Ἦχος δ'.

Σήμερον, πιστοί, συνελθόντες
ἐν τῇ πανσέπτῳ μνήμῃ Παΐσιου τοῦ θεοεικέλου
φαλμικῶς αὐτὸν μακαρίσωμεν ἐν κατανύξει

βοῶντες·
μακάριος εἶ, δοῦλε ἀγαθέ,
ὅτι τὸ δοθέν σοι τάλαντον φιλοπόνως ἡργάσω
καὶ αὐτὸ συντόνοις ἀγῶσιν ἐπηύξησας·
διὸ εὐλογήσας σε, Χριστὸς ὁ Θεός,
ἔδωκέ σοι τὰ ἀγαθὰ τῆς ἄνω πόλεως,
ἐν ᾗ μνήσθητι καὶ ἡμῶν τῶν τελούντων
τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Δόξα. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὸν ὁμόζηλον καὶ ὁμότροπον Ἡλιοῦ τοῦ Προφήτου
καὶ εὐαγοῦς αὐτοῦ Σκήτεως ἐν ᾿Αθωνι κλεινὸν
δομήτορα,
ἰσαγγελον Παΐσιον, ἐγκωμιάσωμεν κράζοντες·
ἡσυχίας πρόβOLE καὶ διάκοσμε τῆς σκληραγωγίας,
ἐν ἡσυχίᾳ καὶ εἰρήνῃ τὴν ζωὴν ἡμῶν διαφύλαξον
καὶ λιταῖς σου ἵθουνον ἡμᾶς πρὸς τὴν ἀΐδιον μακα-
ριότητα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους Σου φύλατ-
τε,...

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ Προσόμοια.
Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις, ἀσκητικῶν.

Χαίροις, τῶν ἀρετῶν λαμπηδῶν,

τῆς ἡσυχίας διαυγὲς καταγώγιον,
ἢ στάθμη σκληραγωγίας,
ἀκτημοσύνης κανῶν,
νήψεως δοχεῖον
ὠραιότατον,
εἰκῶν διακρίσεως,
ταπεινώσεως ἔσοπτρον,
χρηστοθείας
καὶ σεμνότητος πρόβOλος
καὶ περίλαμπρον
ἄρετῶν στηλογράφημα·
ὅθεν τὴν θείαν μνήμην σου,
Παῖσιε ὅσιε,
περιχαρῶς ἐκτελοῦντες
καὶ σοὺς καμάτους γεραίροντες
Χριστὸν ἀνυμνοῦμεν
τὸν δοξάσαντά σε στέφει
ἀϊδιότητος.

Στίχος. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ
Ὁσίου Αὐτοῦ.

Χαίροις, ὁ τῆς Ῥωσίας βλαστός,
τῆς Μολδαβίας ἱερὸν σεμνολόγημα,
ἀνάστημα Ὁρους ᾿Αθω
περικλεὲς καὶ στερῶν
Ἐκκλησίας βᾶθρον,
πάτερ ὅσιε·
εὐχῆς ἐργαστήριον,

ἄσιτίας ἐκτύπωμα,
 τῆς ἀπαθείας
 παναρμόνιον ὄργανον
 καὶ θησαύρισμα
 τῆς διπλῆς ἀγαπήσεως,
 σκέπε τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε,
 Παῖσιε, πάντοτε
 καὶ ἐξαιρέτως τοὺς δῆμους
 τῶν μονοτρόπων ποθούντων σου
 ζηλῶσαι τὰς τρίβους
 ἀρετῆς τε καὶ σοφίας
 πρὸς κτῆσιν, πάντιμε.

Στίχος. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Χαίροις, τῶν μοναστῶν ἀπλανὲς
 χειραγωγὲ πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ἀμείνονα,
 χειμάρρους χαρίτων θείων
 ὁ καταρδεύων ψυχὰς
 πρὸς τὴν εὐκαρπίαν
 τὴν σωτήριον
 ἀζύγων συστήματος,
 θεοφόρε Παῖσιε,
 Ἀγιωνύμου
 Ὅρους ὄλβε ἀτίμητε
 καὶ θησαύρισμα
 Ἡλιοῦ θείας Σκότηως
 ἄσυλον, πλῦνον βόρβορον
 παθῶν τῶν τιμώντων σε

καὶ ἐκτελούντων ἐν πίστει
 τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου
 εὐχῶν σου τοῖς ρείθροις
 τὸν τὸν μόνον σῶζειν γένος
 ἡμῶν δυνάμενον.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀσκητικῆς πολιτείας τοὺς καρποὺς γεωργήσας
 ἀγγελικῆς εὐκληρίας καὶ δόξης ἐπέτυχες, Παῖσιε
 ὅσιε·
 ἀξίως γὰρ τῆς κλήσεως πολιτευσάμενος
 ἐν Ἀθωνί καὶ Μολδαβίᾳ καὶ Ῥωσίᾳ
 τῶν λειμώνων τοῦ πόλου κληρονόμος ἐγένου
 θεωθεὶς ἐνώσει τῇ θείᾳ, πανένδοξε·
 αὐτῶν οὖν καὶ ἡμᾶς κληρονόμους δεῖξον
 ταῖς πρὸς Θεὸν ἀσιγήτοις πρεσβείαις σου, ἀγγέλων
 ὁμόζηλε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα, πρόσδεξαι...

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Καλλονὴν τῶν πατέρων καὶ Ὁσίων ἐκτύπωμα,
 μονοτρόπων θεῖον ἀλείπτῃ καὶ εὐχῇ ἐνδιαίτημα,
 Παῖσιον, Ῥωσίδος γῆς καρπὸν
 καὶ Ἀθωνος ἐκβλάστημα τερπνόν,
 τὸ ἐν χρόνοις ἐξανθῆσαν ὑστέροις πίστει μέλψωμεν
 κραυγάζοντες·

Δόξα τῷ σὲ κρατύναντι Χριστῷ,
δόξα τῷ σὲ ἀγιάσαντι,
δόξα τῷ δωρουμένῳ διὰ σοῦ
ἡμῖν τὰ πρόσφορα.

Ἑτερον. Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἑραστὴν ἡσυχίας, εὐχῆς καὶ νήψεως,
βλαστὸν Ῥωσίας ἐν ὄρει
Ἀγιωνύμῳ καρποὺς
ἐξανθήσαντα ἀρτίως ὁσιότητος,
θεῖον Παῖσιον, λαμπρῶς
εὐφημήσωμεν, πιστοί,
ἀλείπτῃν ὡς ἀσκουμένων
θεοφιλῶς καὶ μεσίτῃν
ἡμῶν πρὸς Κύριον θερμότατον.

Θεοτοκίον. Χαῖρε, Πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος...

Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡῳ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον τὸ Ἀπολυτίκιον, ὡς ἐν τῷ
Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, μετὰ δὲ τὴν α' Στιχολογίαν
Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον Σου, Σωτήρ.

Τῶν πάλαι ἀσκητῶν
ἰσοστάσιος ὠφθης,
Παῖσιε σοφέ,
καταρδεύων σοῖς λόγοις
Ῥωσίας τὸ ἔδαφος
καὶ δροσίζων τὰς φάλαγγας
τῶν ἐν ὄρει
καὶ ἐρημίαις βιούντων,
ὧν πανάριστος
ὕφηγητὴς ἀνεδείχθης
καὶ μέτρον χρηστότητος.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ Τόκου σου νοεῖν
ἀκατάληπτον θαῦμα
μὴ σθένοντες, ἀγνή,
σιωπῇ, Θεοτόκε,
Αὐτὸν μεγαλύνομεν
καὶ ἀπαύστως δοξάζομεν
καὶ γηθόμενοι
σὲ μακαρίζομεν πόθῳ
τὴν πανάμωμον
ἐν γυναιξὶ καὶ τὴν μόνην
καλὴν ἀειπάρθενον.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν Κάθισμα.
Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Βιώσας ὡς ἄϋλος
ἐπὶ τῆς γῆς ἀστραπαῖς
ἀόκνου ἀσκήσεως,
σκληραγωγίας πολλῆς
καὶ νήψεως ἔλαμψας
ἄστρον ὡς ἐγκρατείας
παμφαῆς καὶ φωσφόρον·
ὄθεν σὴν θείαν μνήμην
γεγηθότες τιμῶντες,
Παῖσιε, πρεσβείας τὰς σὰς
ἀπεκδεχόμεθα.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πεσόντων ἀνάκλησις,
ῥῶσις νοσούντων δεινῶς,
καμνόντων ἐπίσκεψις
καὶ βακτηρία τυφλῶν,
θεόνυμφε Δέσποινα,
πέλουσα οὐρανόθεν
τοὺς ὑμνοῦντάς σε σκέπε,
φύλαττε καὶ ἀπαύστως
περιφρούρει, Παρθένε,
πιστῶν παραμυθία σεπτῇ
καὶ καταφύγιον.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον Κάθισμα.
Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα τῆς παρθενίας σου.

Πολιτευσάμενος καθάπερ ἄγγελος
ἐν ὄρει Ἄθωνος, σοφὲ Παῖσιε,
σεπτῆς προφήτου Ἡλιοῦ τῆς Σκήτεως θεῖε κτῖτορ,
ἀσιτία, δάκρυσιν, ἐγκρατεία, στερήσεσι
καὶ εὐχῇ ἐτρόπωσας τὸν δεινὸν πολεμήτορα
καὶ ἥρθης ἀπαθείας εἰς ὕψος, πάτερ ἀρετηφόρε,
μάκαρ.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν σκοτισθεῖσάν μου ψυχὴν καταύγασον
φωτὶ τῆς χάριτος τοῦ θείου Τόκου σου,
ἀγνή Παρθένε, Μαριάμ, ἐλπίς τῶν ἀπηλπισμένων,
καὶ ἀχλὺν ἀπέλασον τῶν ἀπείρων πταισμάτων μου,
ὅπως εὖρω ἔλεος ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς Κρίσεως
καὶ πόθῳ ἀσιγήτως βοῶ σοι· Χαῖρε, ἡ Κεχαριτω-
μένη.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον.
Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου
Αὐτοῦ.

Στίχος. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον Ὁσιακόν (Λουκ. στ' 17 - 23).
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἔσθη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδι-
νοῦ...
Ζῆτει τῇ Παρασκευῇ τῆς Β' Ἑβδομάδος.
Ὁ Ν' Ψαλμός.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Σοῦ Ὁσίῳ, πρεσβεΐαις,
Ἐλεῆμον,...
Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβεΐας,
Ἐλεῆμον....

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'

Οὐρανοδρόμον ἀνύσας ἐν Ῥωσίᾳ, Μολδαβίᾳ καὶ
Ἀθωνι πορεΐαν
οὐρανοπολίτης γέγονας, ἡσυχαστὰ Παῖσιε·
καὶ νῦν μετέχων τῆς ἀλήκτου λαμπρότητος
καὶ τοῦ Παμβασιλέως Χριστοῦ τοῦ κάλλους τῆς
μορφῆς ἀπολαύων,
μὴ παύσῃ Αὐτοῦ δεόμενος ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ
κόσμου
καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου....

Εἶτα ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίῳ, οὗ ἡ Ἀχροστιχίς·
“ Παΐσιῳ, ἀλείπτου μονοτρόπων αἵνος. Χ. Μ”

Ῥδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Παῖσιον ὄσιον,
Πολτάβας θεῖον ἐκβλάστημα
καὶ ἔρνος νεόβλαστον
Ῥωσίας τῆς ἀχανοῦς
ἀνυμνήσωμεν

ὡς καλλονὴν πατέρων
πρεσβεΐας αἰτούμενοι
τούτου πρὸς Κύριον.

Ἀλείπτῃς θεϊότατος
τῶν μονοτρόπων γενόμενος
ἀόκνοις καμάτοις σου
καὶ ἀσιγήτῳ εὐχῇ
διεκόσμησας
Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν
καὶ ἡῤφρανας ἅπαντας,
πάτερ Παῖσιε.

Ἰθύνας, Παῖσιε,
σοφῶς τὰ σὰ διαβήματα
Κιέβου πρὸς σπήλαια
τῆς Λαύρας πνευματικοῦ
σοῦ καὶ ῥήμασιν
αὐτοῦ καλῶς ὑπείκων
ἀνῆλθες τὴν κλίματα
τῆς τελειώσεως.

Θεοτοχίον.

Στενώσεως λύτρωσαι
τοὺς πόθῳ σε μακαρίζοντας,
ἀγνὴ ἀειπάρθενε,
ὡς τοῦ Ὑφίστου Θεοῦ
Λόγου σκῆνωμα

εὐρύχωρον καὶ θεῖον,
οἰκτῖρμον, φιλάνθρωπε καὶ πολυεύσπλαγχνε.

Ῥδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους.

Ἰσχύσας ἐκ τῆς νεότητός σου
τῶν χρόνων πατάξαι δυσμενῇ
χοροὺς ἀγγέλων ἡὔφρανas
ἀγῶσί σου, Παῖσιε,
μεθ' ὧν συγχαίρη πάντοτε
ἐν οὐρανίοις σκηνώμασι.

Ὁσίων πατέρων κοσμιότης,
βιάζων ἀπαύστως σεαυτὸν
τὴν Βασιλείαν ἡρπαξας
τῶν οὐρανῶν, Παῖσιε,
ἐν ἧ τρυφᾷ ἀείποτε
ξύλου ζωῆς τῆς ἀτέρμονος.

Ὑμνοῦντές σε σκεῦος ὡς χαρίτων,
Παῖσιε, θείων εὐπρεπές
καὶ δωρεῶν τοῦ Πνεύματος
τοῦ Παρακλήτου μέλαθρον
τιμῶμεν τοὺς ἀγῶνάς σου
πρὸς ἀρετῆς ὀλοκλήρωσιν.

Θεοτοκίον.

Ἀγίασον τοὺς δοξολογοῦντας

τὸν Τόκον σου τὸν μονογενῇ
καὶ πίστει καταφεύγοντας
τῇ θεῖᾳ ἀντιλήψει σου,
εὐλογημένη Δέσποινα,
Θεοκυῆτορ Παντάνασσα.

Κάθισμα. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Τὸν διδάσκαλον τῶν μονοτρόπων
τὸν θεόσοφον καὶ ποδηγέτην
ἀπλανῇ πιστῶν πρὸς δρόμον σωτήριον
ἐγκωμιάσωμεν πάντες, Παῖσιον,
ὡς ἡσυχίας καὶ νήψεως πρόβολον
καὶ ἀγλᾶϊσμα πολύτιμον ταπεινώσεως,
εὐχῆς ἀδιαλείπτου καὶ συνέσεως.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παραμύθιον τῶν θλιβομένων
καὶ προσφύγιον ἐμπεριστάτων,
Θεοτόκε, χριστωνύμων ἀγλᾶϊσμα,
τῶν οἰκετῶν σου δεήσεων ἄκουσον
καὶ τὰς ψυχὰς χαρμονῆς πάντων ἔμπλησον
τῶν ἐν ᾗσμασιν εὐήχοις μεγαλυνόντων σε
καὶ Τόκον δοξαζόντων σου τὸν πάνσεπτον.

Ῥδὴ δ'. Ὁ καθηήμενος ἐν δόξῃ.

Λάμπων Πνεύματος τοῦ θείου

ταῖς ἀκτῖσι, Παῖσιε,
ἐκ νεότητος σου
τὰς Γραφὰς τὰς θείας ἡρμήνευες
καὶ κατεφώτιζες λόγοις σου ὁμήγυριν,
πνευματέμφορε,
συνασκητῶν τῶν τιμίων σου.

Ἔργαζόμενος ἀπαύστως
ἀρεταῖς ταῖς τοῦ Πνεύματος
ἀσκητῶν ὁσίων
πάλαι ἐκλαμψάντων ὁμόζηλος
ἐν τοῖς ἐσχάτοις τοῖς ἔτεσι, Παῖσιε
μάκαρ, πέφνηας,
ἡσυχαστὰ θεοδόξαστε.

Ἵνα σιωπῆς ἀξίαν
διδασκῆς, τὸ κρηπίδωμα
πάσης μετανοίας
καὶ εὐχῆς ἀόκνου, Παῖσιε,
εἰς τοῦ Κυρκούλ σκήτην ἦλθες, ἔνθα ἔτεινες
πρὸς τὸν Κύριον
σὸν νοῦν δακρύων ἐκχύσεις.

Θεοτοκίον.

Προστασίας θείας στῦλε
τῶν βροτῶν ἀδιάσειστε,
Κεχαριτωμένη,
ἅπασι βοήθει τοῖς δούλοις σου

τοῦ Παΐσιου ἐντεύξεις τοῦ σώφρονος
καὶ ἀγίαζε
τοὺς εὐλαβῶς ἀνυμνοῦντάς σε.

Ἰδὲ ἐ'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τοῖς πόθῳ δοξάζουσιν
ἐν ταπεινώσει, ἔλεγες,
τὸν Χριστὸν συντόμως χορηγεῖται
χαρά, εἰρήνη
καὶ ὅχετοὶ ἀληθῶς
δακρύων, Παῖσιε σεπτέ,
ἀσκητῶν διδάσκαλε
τῶν ποθούντων τὴν θέωσιν.

Οὐράνιε ἄνθρωπε,
Παῖσιε, ἐζήτησας
ἐν Ἀγίῳ Ὁρει ἡσυχίαν,
τῆς εὐλαβείας
καὶ ἀκραιφνοῦς ἀρετῆς
ναῶ καὶ δογμάτων τῶν ὀρθῶν
προπυργίῳ, ἔνθεε
ἀσκητά, θεοδόξαστε.

Ὑμνοῦμέν σε ἅπαντες
τὸν ἄκακον, ἡσύχιον,
ἔμφρονα καὶ ἄμεμπτον πατέρα,
σκληραγωγίας
καὶ προσευχῆς ἐραστὴν

καὶ ἄκρας νηστείας ἀσκητὴν
ὄσιον, Παῖσιον,
ὄρους ᾠθωνος σέμνωμα.

Θεοτοκίον.

Μητράνανδρε Δέσποινα,
παλάτιον χρυσότευκτον
τοῦ Παμβασιλέως Θεοῦ Λόγου,
ὕφθθεν σκέπε
καὶ περιφρούρει ἀεὶ
χορείαν πιστῶν σου ὑμνητῶν
τῶν μεγαλυνόντων σε
εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα.

Ῥδὴ στ'. Τὴν θείαν ταύτην.

Ὀσίων πάντων καλλώπισμα,
Παῖσιε, νηστεύων, εὐχόμενος
καὶ νήφων ἡνυσας
τὸ σὸν ἐπίγειον στάδιον
καλῶς καὶ πρὸς ἀφθίτους
μονὰς ἀνέδραμες.

Νικήσας τὸν πολυμήχανον
ἐχθρὸν σκληραγωγίας τοῖς τρόποις σου,
σεπτὲ Παῖσιε,
δομῆσαι σκῆτην ἡξίωσαι
τῷ Ἡλιοῦ τῷ θείῳ ἐν ὄρει ᾠθωνος.

Ὁ τὴν πτωχείαν τοῦ Κτίσαντος
ποθήσας Ἰησοῦ ἐκ νεότητος
ῶφθης, Παῖσιε,
δοτὴρ πτωχοῖς ἰλαρώτατος
καὶ ἀρωγὸς πενήτων
θεοειδέστατος.

Θεοτοκίον.

Τῶν χριστωνύμων ἀντίληψις,
πενήτων χορτασμός, Μητροπάρθενε,
καὶ καταφύγιον
ἐμπεριστάτων, πανύμνητε,
ἐδείχθης, Θεοτόκε,
τῶν προστρεχόντων σοι.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Τὸν προσευχόμενον ἀπαύστως, κακουχούμενον,
ἐφησυχάζοντα, νηστεύοντα καὶ νήφοντα
γόνον πάνσεπτον Ῥωσίας καὶ μυροβόλον
ἄνθος ᾠθωνος ὡς ποδηγέτην ἄριστον
μονοτρόπων ἀρετῆς πρὸς κτῆσιν μέλψωμεν
πόθῳ κράζοντες· Χαίροις, μάκαρ Παῖσιε.

Ὁ Οἶκος.

Ἀγγελος φωτοφόρος,

Ἡλιοῦ τοῦ προφήτου
 ὁμόζηλος, Παῖσιε, ὥφθης,
 καὶ δομήτωρ ἐν Ὁρει αὐτοῦ
 τῷ Ἀγίῳ, μάκαρ, εὐκλεοῦς Σκήτεως·
 διό σε μακαρίζοντες
 βοῶμέν σοι ἐν κατανύξει·

Χαῖρε, Ῥωσίας ὁ θεῖος γόνος·
 χαῖρε, ἀγνείας ἀστράπτων φάρος.

Χαῖρε, ἡσυχίας καὶ νήψεως πρόβολος·
 χαῖρε, Ἐκκλησίας ὁ θεῖος διάκοσμος.

Χαῖρε, βάθρον ἀδιάσειστον θεοσδότων δωρεῶν·
 χαῖρε, ρεῖθρον διειδέστατον ψυχοτρόφων ἀρετῶν.

Χαῖρε, τῶν μονοτρόπων τοὺς χοροὺς ὁ εὐφράνας·
 χαῖρε, ἐνασκουμένων δῆμους λόγοις στηρίζας.

Χαῖρε, δακρύων ῥοῦς κατανύξεως·
 χαῖρε, πατέρων βάκτρον στηρίζεως.

Χαῖρε, λαμπὰς ἡσυχασμοῦ φωτοφόρος·
 χαῖρε, ψεκὰς ἀγιασμοῦ μυροβόλος·

Χαίροις, μάκαρ Παῖσιε.

Συναξάριον.

Τῇ ιε' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Παΐσιου, τοῦ πικλὴν Βελιτσκόφσκυ, τοῦ ἡσυχαστοῦ καὶ καινιστοῦ ἐν Βορβῶ τοῦ ἀσκητικοῦ ἰδεώδους.

Στίχοι.

Ἡσυχίας ἐραστά, ἀζύγων ὥφθης
 ἀλείπτῃς θεῖος, Παῖσιε Ῥῶσε.

Συναξάριον.

Ὁ ὁσιος καὶ θεοφόρος πατὴρ ἡμῶν Παῖσιος πατρίδα ἔσχε τὴν ἐν Ῥωσίᾳ Πολτάβαν, ἐνθα ἐγεννήθη τῇ 21ῃ Δεκεμβρίου τοῦ σωτηρίου ἔτους 1722. Ἐρωτιθεῖω τρωθεὶς παιδιόθεν ἡκολούθησε μοναστῶν ταῖς τρίβοις καὶ καρεῖς ῥασοφόρος μοναχὸς ἐν τῇ μονῇ τοῦ Ἀγίου Νικολάου τοῦ Μεντβεντόφσκυ ἔλαβε τὴν κλῆσιν Πλάτων. Ὁ πόθος αὐτοῦ δι' ἡσυχίαν καὶ νῆψιν τὸν ὠδήγησεν ἀλληλοδιαδόχως πρὸς τὴν Λαύραν τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου, τὰς Λαύρας τῆς Βλαχίας καὶ τὸ Ἀγιώνυμον Ὁρος, ἐνθα ἐκάρη μοναχός, ἔλαβε τὴν κλῆσιν Παῖσιος ἐν ἔτει 1750 καὶ διέπρεψεν ἐπ' ἀρετῇ καὶ σοφίᾳ. Ἀναγιγνώσκων τὰ συγγράμματα τῶν θεοσόφων πατέρων τῆς Ἐκκλησίας ἡξιώθη οὐ μόνον ὁμόζηλος τῶν πάλαι ἀναφανῆναι πατέρων, ἀλλὰ καὶ θιασώτης τοῦ ἡσυχασμοῦ καὶ τῆς ἀδιαλείπτου καρδιακῆς προσευχῆς γενέσθαι. Συλλέξας πλῆθος μαθητῶν ἐπιπο-

θούντων τὴν ἐν Χριστῷ τελείωσιν ἐδόμησε θεία δυνάμει τὴν περίλαμπρον τοῦ προφήτου Ἑλίου Σκήτην καὶ χειροτονηθεὶς Ἱερεὺς τοῦ Ὑψίστου ἐν ἔτει 1758 ἀλείπτῃς πολλῶν ἐγένετο πρὸς τὴν μοναδικὴν πολιτείαν καὶ ἰθύντωρ ἀπλανέστατος ψυχῶν πρὸς σωτηρίαν. Μεταφράσας πολλὰ τῶν συγγραμμάτων τῶν ἁγίων πατέρων εἰς τὴν Σλοβενικὴν γλῶσσαν καὶ νικητικῆς ἀνεδείχθη τοῦ ἡσυχασμοῦ καὶ τοῦ Ἀθωνιτικοῦ πνεύματος ἐν τῷ Ὁρθοδόξῳ Βορβῶ. Πολλὰ συστήσας πνευματικὰς κυψέλας εἰς Μολδαβίαν καὶ Βλαχίαν, ἐν αἷς ἐν ταῖς Μοναῖς Δραγομίρνας, Σεκούλ καὶ Νιαμέτς, καὶ ὁφθεὶς πατὴρ πατέρων καὶ Πνεύματος ἁγίου δωρεῶν ποταμὸς πολὺρρύτος πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε τῇ 15ῃ Νοεμβρίου τοῦ σωτηρίου ἔτους 1794. Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ῥίζα πάνσεπτος
ἀσκητισμοῦ καὶ νίσεως
ὦφθης, Παῖσιε,
ἐν τῷ Βορβῶ ἀληθῶς,
ἐν ᾧ μετεφύτευσας
ιδέαν Ἀθωνος
τὴν σωτήριον
καὶ ψυχοτρόφον, ὅσιε,
κλῆσιν ἔχων Βελιστοκόφσκυ.

Ὅσιώτατε,
ὑπομονὴν ἐν θλίψεσιν,
ἄκραν ταπείνωσιν,
ἀγάπην, ὑπομονὴν
καὶ νῆψιν ἐδίδασκες
τοῖς προσιούσί σοι
μετὰ πίστεως,
θεοειδὲς Παῖσιε,
καὶ πνευματικοῖς σου τέκνοις.

Πάτερ πάνσοφε,
πεφωτισμένε ὅσιε
ὑπὸ τοῦ Πνεύματος
τοῦ πανσθενοῦς νηπτικῶν
πατέρων συγγράμματα
φυχαῖς ὠφέλιμα
ἀνεγίνωσκας
καὶ δι' αὐτῶν, Παῖσιε,
ἐνουθέτεις μαθητάς σου.

Θεοτοκίον.

Ὡς παλάτιον
χρυσότευκτον σεμνότητος
σὲ μεγαλύνομεν,
Θεογεννητορ ἁγνή,
καὶ μέλαθρον πάμφωτον
ἡθῶν χρηστότητος

καὶ προστρέχομεν
ταῖς σαῖς πρὸς τὸν Παντάνακτα
καὶ Υἱόν σου ἰκεσίαις.

ᾠδὴ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς.

Νέκταρ ἐκ πατέρων συγγραμμάτων
συνέλεξας τῶν πνευματοφόρων, πάτερ ὅσιε
καὶ αὐτῶν μετέφρασας
βίβλους θεία χάριτι
πιστῶν πρὸς οἰκοδόμησιν
Βορῖᾶ, Παῖσιε,
ὁ φλόγα τῶν ἁγίων πατέρων
μεταλαμπαδεύσας
πρὸς τῆς Ῥωσίας χώρας.

Ἄκακε, σοφὲ καὶ ταπεινόφρον,
Παῖσιε, σταθαρῶς πρὸς πόλον ἵθυνας
κατὰ πνεῦμα τέκνα σου
καὶ τοὺς καταφεύγοντας,
ταῖς θεαῖς νουθεσίαις σου,
πνευματοφόρητε,
πυξὶς ἀπλανεστάτη ἀζύγων
καὶ πιστῶν ποθούντων
τελείωσιν ἐν βίῳ.

Ἦλεων ἡμῖν τοῖς σὲ τιμῶσιν
ἀπεργάσαι τὸν οἰκτίρμονα Θεάνθρωπον,
θεαυγὲς Παῖσιε,

ὄρους Ἄθω σέμνωμα,
τῆς ἡσυχίας σκήνωμα
καὶ ἐνδιαίτημα
σοφίας τῆς ἐνθέου, παμμάκαρ,
ἵνα τὴν σὴν μνήμην
πανευλαβῶς τελῶμεν.

Θεοτοκίον.

Νάρδε μυστική τερπνοῦ λειμῶνος
Ἐδὲμ νοητῆς ἐν πόλῳ, Μητροπάρθενε,
Παναγία Δέσποινα,
δυσωδίαν δίωξον
ἡμῶν παθῶν καὶ θλίψεων
τῶν ἀνυμνούντων σε
καὶ πίστει σὰς ἀόκνους πρεσβείας
ἀπεκδεχομένων
πρὸς τὸν Μονογενῆ σου.

ᾠδὴ θ΄. Ἄπας γηγενής.

Ὅλον ἐκ παιδὸς
σαυτὸν καθιέρωσας
τῷ πανοικτίρμονι
Ἰησοῦ, Παῖσιε,
ἀμέμπτῳ βίῳ,
ᾧ προσενήνεξαι
ὥς θεῖον ὀλοκαύτωμα·
διόπερ αἶνεσιν

τήνδε δέξαι
ὥς τερπνὸν θυμίαμα
καὶ εὐῶδες, θεόφρον, ὁσφράδιον.

Στῆσον ἱεραῖς
εὐχαῖς σου πρὸς Κύριον,
τὸ ἐγειρόμενον
καθ' ἡμῶν κλυδώνιον
καὶ σκοτομήνην
παθῶν ἀπέλασον
καὶ πειρασμῶν τὴν ζόφωσιν,
θεοφορούμενε,
παρῤησίαν
ὥς πολλὴν πρὸς Κύριον
τὸν Σωτῆρα κατέχων, Παῖσιε.

Χαῖρε, θεαυγὲς
ἀνάστημα ᾠθωνος,
κλυτὲ Παῖσιε,
χαῖρε, θείου Πνεύματος
λαμπρὸν δοχεῖον
καὶ ὁμηγύρεως
ἁζύγων ἐγκαλλώπισμα,
ἀναβοῶντές σοι
ἐκζητοῦμεν
τὰς πρὸς τὸν φιλόανθρωπον
Ἰησοῦν ἰκεσίας σου, ἄγιε.

Θεοτοκίον.

Μῆτερ τοῦ Θεοῦ,
ἀγνὴ ἀειπάρθενε,
ἡμῶν τὴν ἔκπτωτον
φύσιν ἡ καίνισασα
διὰ τοῦ Τόκου
τοῦ πανιέρου σου,
ταχὺ φθορᾶς ἐξάρπασον
τοὺς προσιόντας σοι
καὶ βοῶντας·
Χαῖρε, θεία πρόξενε
ἀφθαρσίας βροτῶν τοῦ φυράματος.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Σκληραγωγίᾳ, στάσει
παννύχοις, πάτερ, δάκρυσι
καὶ ἁσιτίᾳ πρὸς ὕψος
ἐπήρθης δόξης ἀρρήτου
καὶ τοῦ Χριστοῦ νῦν βήμασι
παρεστηκῶς ἰκέτευε
ὑπὲρ τῶν εὐφημούντων σε
καὶ εὐλαβῶς ἐκτελούντων
τὴν σὴν πανέορτον μνήμην.

Θεοτοκίον.

Τὴν λογισμοῖς φθαρεῖσάν μου
ψυχὴν, Θεογεννήτρια,

ῥῦσαι φθορᾶς αἰωνίου,
 ἀφθόρως ἡ συλλαβοῦσα,
 Παρθένε, τὸν Θεάνθρωπον
 Χριστόν, σαῖς παρακλήσεσιν,
 ἵνα ὑμνῶ σε πάντοτε
 τὴν ἐν τῷ τίκτειν ἀσπόρως
 ὑπερφυῶς μὴ φθαρεῖσαν.

Εἰς τοὺς Αἴνους ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν
 Στιχηρὰ Προσόμοια.
Ἦχος α'. Πανεύφημοι μάρτυρες.

Παῖσιε, σκεῦος ἐκλεκτὸν
 τοῦ Ἀγίου Πνεύματος,
 στοιχειωθεὶς ἐκ νεότητος
 ἀγάπῃ κρείττονι
 νουνεχῶς πατρίδα
 καὶ τερπνὰ κατέλιπες
 τοῦ κόσμου καὶ ἐνθέῳ φρονήματι
 πρὸς τῆς ἀσκήσεως
 τὰ παλαισμάτα ἐχώρησας,
 τὸν Βελίαρ
 δι' ὧν ἐθριάμβευσας.

Παῖσιε, ἄστρον τηλαυγὲς
 ἐν Ῥωσίᾳ ἔλαμψας
 καὶ Μολδαβίᾳ καὶ Ἀθωνι
 αὐγαῖς ἀσκήσεως
 καὶ σκληραγωγίας

ἄκρας ἀμαρύγμασι
 φωτίζων μονοτρόπων συστήματα,
 ὧν ἀπλανέστατος
 ὁδοδείκτης πρὸς τελείωσιν
 ἀνεδείχθης
 καὶ βίωσιν ἄληκτον.

Παῖσιε, ἄσμασι τερπνοῖς
 τὴν σὴν μνήμην στέφοντες
 ὡς ἐγκρατείας διδάσκαλον
 καὶ ταπεινώσεως
 πρύτανιν ἐκθύμως
 πάντες ἀνυμνοῦμέν σε,
 λαμπτήρα ὡς λαμπρὸν θείας χάριτος
 καὶ στῦλον ἄρρηκτον
 ἀκτησίας καὶ συνέσεως,
 θεοφόρε,
 ἀγγέλων ἐφάμιλλε.

Παῖσιε, σύμβολα χαρᾶς
 ὑπεμφαίνει μνήμη σου
 ἀζύγοις καὶ ὁμηγύρεσι
 πιστῶν, θεσπέσιε·
 ὅθεν συνελθόντες
 νῦν κροτοῦμεν ἄσμασι
 τὸν ἄξιον πατέρα καὶ κτίτορα
 τῆς θείας Σκῆτεως
 Ἡλιοῦ τοῦ οὐρανόφρονος,
 σέ, τρισμάκαρ,

τὸν ὄντως ἰσάγγελον.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Τὸν ἐν τῇ ἀπεκδύσει τῶν προσκαίρων νεκρωθέντα
τοῖς παροῦσι
καὶ ἀμέμπτως ἄχρι τέλους Θεῷ δουλεύσαντα,
Παῖσιον τὸν πνευματοφόρον, ἀξίως, οἱ πιστοί,
ἐγκωμιάσωμεν·
οὗτος γὰρ δόκιμος ἐν τῇ ἰσαγγέλῳ πολιτεία
φανεῖς ἐν ᾿Αθωνι καὶ Μολδαβία
τῆς ἀκαταλύτου ζωῆς κληρονόμος γέγονε·
διὸ καὶ ἀγγέλοις συγχορεύων
Χριστῷ πρεσβεύει καὶ ἡμᾶς χαρᾶς ἀξιῶσαι ἀλήκτου
τοὺς τελοῦντας ἐν πίστει αὐτοῦ τὸ μνημόσυνον.

*Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε
Παρθένε,...*

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ
Ὁσίου ἡ γ' καὶ ἡ στ' ᾠδή.
Ἀπόστολος πρὸς Γαλάτας. (Κεφ. ε' 22 - στ' 2).
Ἀδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἐστι, χαρά,...
Ζήτηι τῷ Σαββάτῳ τῆς ΚΖ' Ἑβδομάδος.
Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. (Κεφ. ιγ' 17 - 23).
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ...
Ζήτηι τῇ Πέμπτῃ τῆς Δ' Ἑβδομάδος.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Μεγαλυνάριον.
Χαίροις, ἐνδιαίτημα προσευχῆς,
σκεῦος ἡσυχίας
καὶ θεόπνους εἰσηγητῆς
᾿Αθωνος ἀζύγων
τῶν τρόπων ἐν Ῥωσία,
Παῖσιε, ὁσίων
θείων ὠράϊσμα.

Δίστιχον.

Πέτρου χάριν θεαυγὲς Ῥωσίας ἄστρον,
Παῖσιον ᾗσε Χαραλάμπης πόθῳ.

ΤΕΛΟΣ ΚΑΙ ΔΟΞΑ Τ Ω ΜΟΝΩ ΑΛΗΘΙΝΩ
ΘΕΩ ΗΜΩΝ